Snowdon King – Ultimele 6 minute

Lumea există în oglindă. Copia perfectă, Gemina, se născuse odată cu trecerea primului val spaţio-temporal. Aceiaşi oameni, aceleaşi locuri, aceeaşi planetă. Cu o singură diferenţă: timpul celor de pe Primus era înainte cu 6 minute.

Pe Gemina se instaurase haosul. Cum puteau trăi cu gândul că totul mai există încă o dată? Cum puteau trăi cu gândul la ceea ce urma să se întâmple? Să trăieşti moartea de două ori la un interval de 6 minute. Să faci tot posibilul pentru a rămâne în viaţă. Sau să fii bogat. Însă liderii lumii au înţeles pericolul şi au declarat legea marţială a celor 6 minute. Fără jocuri de noroc, fără noţiunea de timp, de risc şi de şansă. Şi fiecare să poarte o mască. Cine se împotrivea urma să fie executat. Excepţia o făceau doar profeţii din templul celor 6 minute.

Cei de pe Primus au descoperit Gemina imediat după trecerea primului val. De la distanţă nouă planetă părea o copie perfectă. Oare era populată? Oare era noul paradis promis prin cărţile sfinte? Au transmis mesaje. Fără răspuns. Apoi au trimis o navetă. Şi cei de pe Gemina, aceeaşi navetă, cu 6 minute mai târziu. Aproape de jumătatea distanţei s-au întâlnit şi au dispărut. Au mai trimis o altă navetă cu o altă viteză. La fel. Nu îşi puteau permite atâtea pierderi umane. Şi nici costuri imense pentru un asemenea drum. Au construit un model fără echipaj. Ieftin. Şi îl lansau o dată pe an.

12.12.2055

Al doilea val. Planetele se apropiau una de cealaltă. Impactul era inevitabil. Cei de pe Primus căutau o soluţie. Nu aveau tehnologia necesară devierii traiectoriei unei planete aşa de mari. Orice încercare nucleară ar fi dus la distrugerea sa. Şi dacă Gemina era noul paradis promis prin cărţile sfinte? Şi dacă era populată? Au trimis mesaje. Fără răspuns. Toate cele 34 de navete dispăruseră pe undeva pe la jumătatea distanţei. Atunci guvernele lumii au apelat la toţi marii profeţi. Aceştia s-au întâlnit şi au

început să se roage în templul noului paradis. Şi, la un moment dat, ca un strigăt disperat, au receptat un mesaj: sunteţi înainte cu 6 minute!

Ce era de făcut? A cui voinţă era această abominabilă lucrare? Să fie profeţia din cărţile sfinte care spunea că omul va sfârşi de mâna sa, autodistrugându-se, la fel cum mâna orbului sparge o oglindă în care nu-şi poate vedea chipul perfect? Să fie acest impact dintre Primus şi Gemina sfârşitul vieţii în Univers? Totul căpăta sens.

12.12.2088

Profeţii din templul celor şase minute se rugau. Şi cei din templul noului paradis. Au înţeles că singura cale pentru a-şi salva sufletele era rugăciunea. Trebuiau să ierte şi să iubească necondiţionat. Fără bariere, fără necesităţi. „Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi” urma să capete proporţiile unui colaps planetar.

Al treilea val. Cu trei zile înainte de impact. 7 miliarde de oameni ucişi într-o singură fracţiune de secundă. Şi alte 7 miliarde ce urmau să trăiască ultimele 6 minute, ca pe cea mai dramatică experienţă trăită de om în univers: dispariţia vieţii.

Însă…

Ca orice val care se sparge la ţărmul unei mări, Gemina rămase neatinsă. Cu amintirea intactă a planetei Primus şi a celor care au crezut până în ultima clipă în noul paradis.